

welke rechtspersonen een boete konden verwachten. Voor zover dit oordeel Ballast Nedam aangaat, berust het op een onjuiste uitleg van de rechtspraak van het Hof van Justitie over de eisen die aan de inhoud van een mededeling van punten van bezwaar moeten worden gesteld. Daarbij speelt een rol dat de dochteronderneming waarvan de inbreuk aan Ballast Nedam is toegerekend niet in mededeling van punten van bezwaar is geïdentificeerd.

In de derde plaats vecht Ballast Nedam het oordeel van het Gerecht aan dat zij op basis van de mededeling van punten van bezwaar niet onkundig kon zijn dat zij als moederonderneming van Ballast Nedam Grond en Wegen B.V. (hierna: „BN Grond en Wegen”) de geadresseerde van de eindbeschikking van de Commissie zou zijn. Hiermee heeft het Gerecht onder andere miskend de reikwijdte van de rechtspraak van het Hof van Justitie die erin voorziet dat een mededeling van punten van bezwaar moet aangeven in welke hoedanigheid de onderneming de gestelde feiten wordt verweten.

In de vierde plaats heeft het Gerecht bij de beoordeling of de Commissie het recht van verdediging heeft geëerbiedigd ten onrechte in aanmerking genomen een vermeende inhoudelijke reactie van Ballast Nedam op de mededeling van punten van bezwaar.

Met haar **tweede middel** voert Ballast Nedam aan dat het Gerecht het Unierecht heeft geschonden door onjuiste toepassing van fundamentele beginselen die gelden in het kader van toerekening van kartelinbreuken aan moederondernemingen. Het Gerecht heeft naar het oordeel van Ballast Nedam een rechtsdwaling begaan door te oordelen dat de Commissie haar aansprakelijk kon houden voor een inbreuk op artikel 81 EG, terwijl die inbreuk niet door de Commissie is vastgesteld.

Ter onderbouwing van het tweede middel wijst Ballast Nedam in de eerste plaats op het feit dat in het arrest van het Gerecht van 24 maart 2011 in zaak T-382/06 (Tomkins/Commissie, Jur. 2011, p. II-1157) is beslist dat de aansprakelijkheid van een moederonderneming niet verder kan gaan dan de aansprakelijkheid van de dochteronderneming waarvan de kartelinbreuk wordt toegekend. Hierin ligt volgens Ballast Nedam besloten dat een inbreuk niet kan worden toegerekend aan een moederonderneming indien en zolang deze niet door de Commissie is vastgesteld.

In dit verband voert Ballast Nedam aan dat de beoordelingsmarge van de Commissie om te beslissen welke eenheden binnen een onderneming voor een kartelinbreuk aansprakelijk worden gehouden niet zo ver gaat dat zij een moederonderneming aansprakelijk kan houden voor een inbreuk die niet is vastgesteld.

In de tweede plaats maakt Ballast Nedam bezwaar tegen het feit dat het Gerecht in aanmerking heeft genomen dat Ballast Nedam niet heeft weerlegd het vermoeden dat zij beslissende invloed uitoefende op het marktgedrag van BN Grond en Wegen. Die omstandigheid hangt sterk samen met de schending van het recht van verdediging en is bovendien volgens Ballast Nedam vanuit juridisch oogpunt niet relevant.

(¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003 L 1, blz. 1).

(²) Beschikking C(2006) 4090 def. van de Commissie van 13 september 2006 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (zaak nr. COMP/38.456 — Bitumen — NL).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 2 januari 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières/Humeau Beaupreau SAS

(Zaak C-2/13)

(2013/C 71/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Verwerende partij: Humeau Beaupreau SAS

Prejudiciële vraag

Moeten in het productieproces van schoeisel de aan assemblage voorafgaande handelingen van vormgeving van het hielstuk van een bovendeel en ruwen van dat bovendeel en een buitenzool worden gekwalificeerd als „montagehandelingen” dan wel „bewerkingshandelingen ter afwerking” in de zin van punt VII van de toelichting bij algemene regel 2 a) voor de uitlegging van het geharmoniseerd systeem?